

de Ændringer i Loven og de udfærdigede Forskrifter, som Udvalgets Undersøgelser maatte give Anledning til.

Udvalget, der bestod af Departementschef i Handelsministeriet H. Jespersen (Formand), Departementschef E. Cohn (Finansministeriet), Departementschef Johs. Dalhoff (Valutacentralen), Direktør V. Helsted (Landbrugsministeriets Erhvervsdirektorat), Kontorchef E. Lindgren (Valutacentralen), Legationssekretær C. Peschardt (Udenrigsministeriet) og Kontorchef P. Villadsen (Handelsministeriet), afgav *Beretning* d. 22. Oktober 1937. Det fremgik heraf, at Udvalget foruden en Gennemgang af Valutaloven og de i Henhold til denne udfærdigede Forskrifter havde foretaget en Gennemgang af *Danmarks samlede Import*, Varegruppe for Varegruppe, og for hver enkelt Vare undersøgt saavel Produktions- og Beskæftigelsesforhold som vedkommende Vares Betydning i import- og eksportmæssig Henseende. Man havde desuden overvejet en Række økonomiske Spørgsmaal af mere *almindelig* Karakter, som det havde været nødvendigt at tage Stilling til under Udarbejdelsen af Forslaget til Lovens Revision.

Det var under Udvalgets Forhandlinger med Repræsentanter for de i Administrationen af Valutaordningen særligt interesserede *Erhvervsorganisationer* erkendt fra alle Sider, at en *Regulering* af Indførselen under de bestaaende Forhold er en *Nødvendighed*, medens der var gjort modstridende Opfattelser gældende med Hensyn til en saadan Ordnings *Formaal* og *Indhold*. Herom fremsatte Udvalget en Række Betragtninger, idet det gik ud fra, at de økonomiske og erhvervmæssige Betingelser, der forelaa ved Valutaordningens Indførelse, i Hovedsagen stadig var til Stede, da der ikke var sket nogen Ændring i Indførselspolitikken paa de for Danmark vigtigste Afsætningsmarkeder.

Efter Udvalgets Opfattelse kunde *Toldforhøjelser* ikke anses for egnede til at erstatte en almindelig Indførselsregulering som den nuværende, selv om de for forskellige Varer kunde tjene til at overflødiggøre en valutarisk og beskæftigelsesmæssigt begrundet Regulering af Indførselen. *Kreditrestriktioner* vilde ikke alene virke paa Indførselen af fremmede Varer, men ramme hele Landets Erhvervsliv, og man maatte derfor regne med, at en tilstræbt Begrænsning af Indførselsbehovet alene ved Hjælp af banktekniske Midler vilde medføre betydelige økonomiske Forstyrrelser. Alt i alt mente Udvalget, at den i Henhold til *Valutaloven* foretagne Regulering af Indførselen af Varer, »selv om denne kan være til Ulempe for Erhvervene, dog er den lempeligste Fremgangsmaade, der kan anvendes til Gavn for Samfundet som Helhed.«

Man havde i Udvalget indgaaende overvejet Tanken om at overføre et betydeligt Antal Varer til en særlig Liste,